

BAJTÁRSI

LEVÉL

1954. VII. évf. 9-10. sz. levél. 79. oldal. Bregenz, 1954. október 1.

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY? 6. levél.

5. levelemben arról irtam többek között, hogy a társadalmat vízszintes irányban három rétegre szoktuk tagozni. Hát ugyanigy vagyunk a büntetendő cselekményekkel is. Ezek is három rétegre tagozódnak: bűntettek, vétségekre, kihágásokra. Súlyosságuk, olykor aljasságuk szerint is.

Pl. "A" ellopja szomszédja tenyészkanecáját (súlyos anyagi kár), vagy úgy elveri felebarátját, hogy ez 4 hét múlva is szédeleg (súlyos egészségromlás), vagy felgyújtja haragosa házát (közveszélyes cselekmény, de aljas is, mert bosszu), avagy a vele házközösségben élő öcsésztől, ennek éjjeli szekrényéről ellop 199, esetleg csak 9 pengőt (aljasság). Ilyenformák a bűntettek.

Ha csak a szomszédja fajtyukját lopja el nyitott helyről, vagy csak úgy veri el felebarátját, hogy ennek két hét múlva már kutya baja sincs, vagy pipáragyújtáskor a gyufát nem tapossa el (gondatlanság és egy ismeretlen embertársa szénapajtája e miatt leég, vagy egy idegen ittás embertől a kocsmában lop el 199 pengőt, "A" barátunk cselekményei vétségnek tekinthetők. (Mellesleg megjegyezve: ezekután "A"-nak hamarosan felmondjuk a barátságot.)

"B" barátunknak korog a gyomra és amíg "A" az egész házanépével a mezőn dolgozik, a nyitva felejtett ajtón beosonva elcseni "A" öccsének éjjeli szekrényéről az ott hagyott 9 pengő 60 fillért. (Nyilván eső volt kilátásban, azért volt "A"-éknak olyan sürgős a munka. "B"-nek azonban mindenestre szintén felmondhatjuk a barátságot.) Ott van azután Szegény Mihály barátunk a Salgó ur csirkéjével. Avagy "C", aki lakott helyen 40 km-es óránkénti sebességnél gyorsabban száguld mennydörgős masinájával és Mancikával, mint benzintyukkal a pótülésen. Azután "D", aki vadászjegyét nem vitte magával a vadászatra. Továbbá "E", aki halászási engedély nélkül 3 cm-nél kisebb halakat is fog. (Püf neki, egy csapásra két kihágás is!) Hát ilyesfélék a kihágások.

De mit soroljak itt fel példákat csendőrolvasóimnak, hiszen a tevékenységi naplója legtöbbjének csak úgy duzzadt a kiderített eseteiktől, hogy élvezet volt beleírni: "Vezetése helyes."

A büntetnek és vétségnek bűncselekmény volt a gyűjtő-fogalma mindig. Ezek, amint a róptében felsorolt példákból is láthatjuk, valóban bűnök.

A kihágások tulnyomó része igazságszerzetünk szerint már nem tekinthető bűnnek, mert tulnyomórészt csak rendészeti vonatkozásúak. Olyanok, mint amikor valaki rosszul megkötve, vagy félrecsuszva viseli

a nyakkendőjét. Ha figyelmeztetjük, talán megköszöni és talán rendbe is szedi ruházatát, de befelé bosszankodik és rendszerint nem önmagáért, hanem a figyelmeztetőjén s ... nem adok öt percet, félre van csuszva ismét a nyakkendője. Akár "C" barátunk testvérek között is 60 km-es sebességével a következő lakott helyen azzal a fránya motorjával, no és hátul haramatos Mancikájával. Tisztára rendészeti vonatkozású ez a nyakkendő-eset. De, ha valaki a nadrágját elfelejti begombolni (Engedelmet kérek! Szerencsémre Mancika is már a harmadik határban robog.) és így hadnagyot, főhadnagyot, sőt Uram bocsá, szadost játszik, de mennyire siet rendbeszedni az un. toaletthibát (szokszor még a köszönetről is megfeledkezik), mert itt már valami erkölcsi vonatkozás is fennforog, akár csak "B" barátunk esetében is a 9 pengő 60 fillérrel, ahol csak kihágás ide, kihágás oda, felmondjuk a barátságot, mert a lopást bűnnek tartjuk akkor is, ha a törvény ezt olykor enyhe volta miatt csak kihágássá minősíti.

Ezzel egy kulcsot is kaptunk volna, hogy mely kihágások tartoznak a járásbírótság és melyek a közigazgatási hatóság, mint rendőri büntető bíróság hatáskörébe. Azokra a kihágásokra, amelyek erkölcsi vonatkozásúak és csak csekély súlyuk miatt minősülnek kihágássá, igazságügyi hatóság illetékes: olykor éppen azért, hogy megállapítható legyen, vajjon nem forog-e fenn súlyosabb cselekmény. Csupán rendészeti vonatkozású kihágások esetében feljelentésünket nyugodtan címezhetjük az illetékes rendészeti hatóságnak.

Azt pedig határozottan tudjuk, hogy a vétségek a járásbírótság, a büntettek pedig a törvénytörzők (kir. ügyész) hatáskörébe tartoznak.

Minekutána a bünt is megbüntetik, de a kihágást is, nyugodt lélekkel nevezhetjük az immáron rangsora is szedetteket egy gyűjtő-kifejezéssel büntető cselekményeknek.

Következő levelünkben meghányjuk-vefjük, hogy a törvény mit mond a büntettekről, vétségekről és kihágásokról.

Egy bejelentéssel azonban előre is tartozom: Ha a továbbiakban a törvény kifejezéseit nem szósz szerint fogom idézni, ne gondolják kedves Olvasóim, hogy nem kellett volna nekem is az egyes törvényszakszokat annak idején szóról-szóra bevágnom. A lényegét óhajtom a Bt-eknek ismertetni s nem azok elavult latinus nyelvét. Mert sohasem volt édes anyanyelvünk ápolása olyan égető szükség, mint manapság!

Szikulusz.

-o-o-o-o-

A KERESZT ÉS A KARD SZOLGÁLATÁBAN.

A fenti cím alatt egyik Bajtársunk 1954. május hó 30-án, a Hősök-napján tartott előadását folytatólagosan közöljük.

Hét-nyolc évvel ezelőtt, amikor még állottak az akasztófaék és elveszett minden, ami egykor nekünk szent volt, talán azt mondta némelyik elkeseredett kishitű, hogy minden hiábavaló volt. Hisz a szörnyű küzdelmek hőseinek jeltelen tömegsír jutott, a vértanúknak pedig a temető árka. Egy megveszekedett kor trónra ültette a bectelenséget és hőskövé avatta az árulókat, esküszegőket, katonaszökevényeket.

Semmi sem volt hiábavaló Bajtársak, mert hőskö még sohasem haltak hiába! Hűseink és vértanúink példája nyomán hőssé és ellenállóvá lett egy egész nemzet és ez a nemzet az évszázadok viharaiiban megteremtette a kollektív hősiesség valami egészen különös fogalmát.

Jó 700 esztendeje annak, hogy a magyarság először fogta fel az Európára zúduló keleti veszedelmet. A tatárjárást követő békes építőmunkát azonban megzavarták a riasztó hírek: A mongolok újra gyülekeznek a Kárpátok mögött. És ekkor a király -IV. Béla- végső kétségbeesésében, miután segítséget sehonnah se remélhetett, a Pápa-hoz fordult. A segélykérő levélben íródeákja többek között a következőket írta:

"A mongolok -ahogy nagyon sok hiteltérdemlő tanu állitja- roppant seregeiket hamarosan egész Europa ellen vonultatják fel."

"Mindezt főleg azért írjuk meg, hogy ne vádolhassanak majd bennünket a lehetőségek elmulasztásával, vagy hanyagsággal, mert -lo évvel ezelőtt- a mongol veszedelem idején Europa egyetlen uralkodójától, Europa egyetlen népétől semmilyen segítséget nem kaptunk."

"Azon alapszik ugyanis a mi sokszor kiprobált elgondolásunk -írja 700 évvel ezelőtt a magyar király-, hogy nemcsak nekünk, de egész Európának is üdvére szolgál, ha a Dunát védővárakkal megerősítjük. Mert a Duna az ellenállás vize! Hogyha a mongolok a Duna birtokába jutnak, hogyha a mi országunkat -ne adja Isten- elfoglalnák, akkor megnyilna az út számukra más keresztény országokba is."

"Más területek elvesztése nem okozna akkora kárt Europa lakosságának, mintha egyedül csak a mi országunkat sikerülne a mongoloknak birtokba venni."

Szinte tragikusan hangzanak és a közelmúlt keserves emlékeit idézik a levél utolsó sorai:

"Mert ha ezzel a méltányos és a római egyházhoz hű összes keresztényeket érdeklő kérésünkkel -amit alig hihetünk- Szentséged elutasítana minket, a kényszer arra vinne bennünket, hogy nem mint fiak, hanem mint az atyai nyájból kizárt mostohagyermek -a szükségtől vezetve- máshől kolduljunk oltalomért."

A levél 1251. nov. 11-én kelt Sárospatakon!

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uram!

1241-ben Batu és Szubotáj majdnem ugyanazonokon az utvonalaikon és ugyanazon hadműveleti terv szerint indultak meg Europa leigázására, mint 700 évvel később Stalin kín hordái. Nem véletlen, hogy pontosan ugyanabban az évben, 1241-ben esett el Kórea és Ázsia nyugati határa a Dunánál volt. Nem véletlen, hogy 7 évszázad elmúltával szinte ugyanabban az évben teljesedett be ismét Magyarország és Kórea sorsa.

Az elmúlt 7 évszázad alatt a harcmodor sem változott. A harcosokat akkor is kiirtották, az összefogható munkaképeseket elhurcolták, a falvakat és városokat kifosztották és a csecsemők szétvert agyát épp úgy kőbor kutyák és macskák nyalták fel, mint 7 évszázad elmúltával a dicsőséges felszabadítók után.

A szörnyű helyzetben csupán egy felelős állásban lévő férfi akadt egész Európában, aki tisztán látta a veszedelmet és korát évszázadokkal megelőzve jelölte meg a segítség módját. Amiért a magyar király könyörgött 1251-ben, az mai nyelven szólva nem más, mint amiért az Amerikai Egyesült Államok harcolt 1951 óta: Egyesült Európa!

Hol van még egy nép, mely 700 év mélyén ilyen tökéletesen látta meg hivatását, helyét a világban?! Hol van nép, melynek politikai géniusza hasonló brókségét hagyott volna hátra?! Hol van még egy nép, mely 7 évszázadon át olyan csodálatos következetességgel járta volna -olykor már az öngyilkosság szélén állva végzetserű utját?!

A 15. század elején új pogány invázió fenyegette Európát és 1456-ban már Nándorfehérvárt vívta Mohamed. Europa megrettent, de csak a pápa küldött némi katonai segítséget. És megtörtént a csoda! Hunyadi János páter Capistrano segítségével jóformán a saját erejéből felállított hadaival tönkretverte a világhódítót és elhárította Európa feje felől 80 esztendőre a pogány veszedelmet.

Magyar katona, Dugovics Titusz volt Európában az első kamikaze, aki élete feláldozásával akadályozta meg, hogy a vörös félhold felkerüljön a vár falára. Erről a győzelemről emlékezik immár 5 évszázad óta a keresztény világ a déli harangszóval. Csupán Magyarország nem, immár 7. esztendeje. És ma kettős járom alatt szenved Garamdamaád is, ahol először huzzár meg délben a harangokat.

Hunyadi Mátyás uralkodása alatt páratlan fejlődésnek indult az ország. Világhírre emelkedett a magyar kultúra és hazánknak majdnem

5 millió lakósa volt. Több, mint ugyanazon időben Angliának! Mátyás halála után az új erőre kapott pogánnyal szemben a magára hagyott magyarság már nem bírta sokáig az egyenlőtlen harcot. A nyugati hatalmak pedig ahelyett, hogy a közös veszedelem ellen segítségünkre siettek volna, megkötötték a törökökkel a cognaci szerződést.

És amíg Nyugaton 2 évszázadon át mind több és több templom hirdette Hunyadi János dicsőségét, épültek a Notre Dame-ok és a kölni dómok, azalatt nálunk még a templomok helyén is temető lett. Így történt azután, hogy két évvel a törökök kiűzése után hazánknak összesen 1 millió 900.000 lakósa volt. A harcokban az ország közepén élő magyarság majdnem teljesen elpusztult, az északi és keleti hegyvidék tőt és oláh lakóssága érintetlen maradt. Ezt sinylettük meg aztán Trianonban is! Ha nincs a 150 éves török hódoltság, akkor az ország lakosságának a statisztikusok számítása szerint 1910-re a 40 milliót kellett volna elérnie.

-.-

Európa megszabadult a töröktől és a látszat az volt, hogy hosszabb ideig nem fenyegeti hasonló veszedelem. A moszkvai nagyhercegség tronusára azonban új uralkodó került, kinek politikai végrendelete századokra megszabta az orosz külpolitika útját. Egy új, minden eddigénél veszedelmesebb áramlat volt születőben: A pánszlávizmus. Már 1812-ben napvilágot látott a cári ukáz, mellyel elrendeltetett, hogy minden eszközt fel kell használni arra, hogy az összes szláv népek a közös érdekek szolgálatába állíttassanak.

Mi először Világos után kerültünk szembe ezzel az expanzióval. A fegyverletétel után Paskicvich vezértára elkészítette összefoglaló jelentését a magyarországi hadműveletekről, melyben a cár visszarendelő parancsával szemben azt is javasolta, hogy Magyarországnak az orosz célok érdekében továbbra is orosz megszállás alatt kell maradnia. 1884-ben pedig már megtartották az első nagy seregszemlét Kijevben.

A pánszláv gondolat fanatikusai -élükön a 2 Csseh apostollal Dobrovcsky-val és Palacki-val- ott voltak Szent Pétervárt, Prágában és Belgrádban, de ott voltak az országunk határain belül is. A nagy tengerben mi voltunk az egyetlen akadály, melyet el kellett távolítani, hogy a nagypéteri birodalom határa a Lajtánál legyen. Ezért követelte már a cári kormány is 1917. január 5-én a nagyhatalmakhoz intézett jegyzékében Kárpátalját.

Kárpátalja volt ugyanis az első lépcső, amit kézbe kellett venni a Nyugat felé vezető úton. Ez, az első világháború után a nagyhatalmak félrevezetésével, sikerült is, hiába tiltakozott ellene 1919. március 12-én a ruszin Szojm. És Messaryk már 1920-ban azt üzenté Gillerston utján Moszkvába, hogy ezt a területet első alkalommal átadja Oroszországnak. Ezt az ígéretet Benes váltotta valóra a II. világháború után. Az időközbeni megszállás alatt mindent megtettek, hogy Kárpátalját minél jobban bolsevizálják. Ez ellen tiltakozott már 1928. augusztus 6-án a ruszin nép vezetői Kurtyák panasziratában és felemlítette azt is, hogy a ruszin nép nem bolsevista és nem is akar azzá lenni.

Mi soha nem vétettünk a pánszláv gondolat ellen -olvastam valahol az államférfiak emlékirataiból. Hogy ez mennyire igaz és, hogy Benes szemében mennyire egy volt a pánszláv és a bolsevista ideológia, annak bizonyítására "Demokracia ma és holnap" c. könyvből idézek:

"A kommunizmus filozófiájában és erkölcsiiben nagy hasonlóságokat mutat a demokráciával. A kommunizmus ugyanis az emberi és a népi egyenlőségért lép harcba, mint a demokracia. Szintén humanisztikus beállítottságu, univerzális, intellektuális és racionális. Szintén pacifista, nemzetközi és a népszövetségi politika híve. Ebből a szempontból nézve morális és filozófiai alapja ugyanaz, mint a demokráciáé."

CSENDŐR A HARCMEZŐN.

(folytatás)

A megközelítés nagyszerűen sikerült, a fhdgy azonban igen lassan jutott előre a két sebesülttel, végre mégis a járőr vonalába érkezett. Ebben a pillanatban a jör. mindkét tagja köteges kézigránátokat dobott az uton haladó kocsisorra, majd ezt követően tüzfegyvereivel megnyitotta a tüzet.

E meglepetésnek meg volt az eredménye, mert az életben maradt ember és állat fejtellenül menekült amerre tudott. A három németnek igen kedvező alkalom volt ez az uton való átjutásra. Amidőn pedig a jör. úgy vélte, hogy ők már túl vannak a veszélyen, az uttest mellett huzódó árokba futott tovább. Az árokokban egy felborult kocsira bukkan, amelynek két lova a szerszámok között vergődött. Azonnal kiszabadították a lovakat és felvetették magukat azokra és lónáton iramodtak a németek után. A németeket igen meglepte a lovasjárőr, mert oroszoknak sejtették őket, csak mikor közvetlen közelükbe értek, ismerték fel a jör. tagjait. A jör. a két sebesültnek ajánlotta a lóraülést, de azok nem fogadták azt el. Így a jör. egyik tagja a két lovat vezette tovább, míg a másik a sebesültet vezette. Utközben a fhdgy kérdezte a jörtől, hogy mi a céljuk a lovakkal, mert nem tudják a gépkocsival tovább szállítani azokat s azt ajánlja, hogy eresszék szabadon. A jör. azonban, mint vonóerőt megtartani akarta a lovakat, amit a fhdgy is elfogadott azon hozzáadással, hogy nem fontos immáron a tovább kíséréstük, mert gépkocsijukat akadály nélkül elérni reméli. Kézenszorított a jör. tagjaival megköszönve bajtársias magatartásukat és segítőkészségüket.

A jör. irányt változtatva elindult a két lóval a városon kívül, annak déli kijárata felé a század felkutatására. A véletlen szerencsének köszönhető, hogy minden különösebb nehézség nélkül megtalálta a századot, mely időközben újabb visszavonulásra kényszerült.

-Ugylátszik vacsorára voltak hivatalosak- fogadta őket az alhadnagy. Van értesülésük az oroszok felől?

-Iren- felelte a jörvezető.

-Jörvezető jelentkezzék a Százados urnál jelentéstételre, jöttárs a lovakat fogja be a löszerkocsi elé- intézkedett az alhdgy. A jv. még a századparancsnoknál tartzkodott, amikor az őrszem gépkocsi közeledését jelentette oda. Azonnal egy felderítő jör. indult a gépkocsi közeledésének irányában és pár perc után a század körletébe kísért egy tehergépkocsit.

A tehergépkocsival a német fhdgy. érkezett és kereste a századparancsnokot, akinek átadni akarta a tehergépkocsit. Tájékoztatása teljesen azonos volt a jv. jelentésével, melyek fölött a századparancsnok öröme-né adott kifejezést és azon ajánlatát, hogy a tehergépkocsit átadja, el nem fogadta, mert annak üzemeltetéséhez nem rendelkezett anyagkészlettel.

a Belső bajtársi kézzszorítás után a német fhdgy. gépkocsijával elhagyta század körletét, miközben elterjedt a hír, hogy az oroszok visszahúzódnak a lovak szerzésére kivezényelt csendőr jör. harci tevékenysége váltotta ki. E hírrel kapcsolatosan mosolyogva jegyezte meg az alhdgy, hogyha két jört vézényelt volna ki, nem lenne már orosz a városban.

Pár nap elteltével ismét megjelent a német fhdgy. a század körletében, de már a következő községben, ahol is személyesen díszítette fel a jör. tagjait részükre az időközben adományozott német harcos érdem éremmel.

-Igazán jóleső érzés a számomra Bajtársaim az Önök kitüntetésé, büszke vagyok arra, hogy én neveltem Önöket- mondotta az alhdgy. a két kitüntetett előtt -csak az rentja a mi ünneplésünket, hogy az orosz mégis itt van a sarkunkban.

Az orosz hordákat tulerejük miatt még a magyar csendőr bátorsága és harcásztsége sem tudta megakadályozni előnyomulásukban. (Szerk)

OCTOBER 6.

1849 október 6-án, a világosi fegyverletétel után történt, hogy az akori idők legkiválóbb magyar Tizenháromát kivégezték! Az "A radi Tizenhárom Vértanu" emléket ma is szívében őrzi minden jó magyar s átplántálja azt nemzedékről-nemzedékre. Amikor az emlékezés napján "épzületün"ben félárbócra eresztjük a piros-fehér-zöld lobogót, meg kell hallanunk mit üzennek ezek a Martyrok!

Üzenik, hogy ne csüggedjétek, ne busuljatok, ne engedjétek, hogy a kétségbeesés legyen urrá rajtatok magyarok! Készüljétek fel a Hazánkba való visszatérésre, ennek érdekében dolgozzatok és majdan cselekedjétek.

Ne gyászoljatok, ha rólunk emlékeztek, hanem örüljétek annak, hogy voltak, vannak és lesznek mindég lelkes magyarok, akik életüket áldozzák fel Hazánkért! Sohase feledjétek a Költő szavait:

"Hazádnak rendületlenül légy hive oh magyar!

Bölcsöd az, majdan sírod is, mely ápol s eltakar!

A nagy világon e kívül nincsen számodra hely!

Áldjon vagy verjen sors keze, itt élned és meghalnod kell!"

-o-o-o-o-

AZ ÖRÖM.

(Fekete Istvántól)

Amióta az eszét tudta, az erdőt járta. Hallgatag volt, mint az apja és kilőtt patronok zörögtek zsebében, mert puskához még nem eresztették közel. Elvégezte a falusi iskolát és azután már segített apjának az erdőben.

Ismerte a vadat, mint a testvéreit és a másnapos, száraz csapák is megszólaltak előtte. Az erdő éjszakája ismerősen susogott és a legvadabb éjszakában is úgy járt a keskeny csapásokon, mint a farkas.

Tizenhét éves korában már vadórzót fogott. Ekkor gazdájától egy öreg puskát kapott ajándékba és hivatalosan is segéd-vadőr lett. A puskát -gyönyörű egyszöves szerszám volt- rendbehozta és boldogsága most már tökéletes volt.

Ha vad kellett a konyhára, csak neki izentek és, ha kedves vendég jött, ő vezette, mert akkor nem jártak hiába. Becsületes volt, mint maga az erdő és nem a borra valóknak örült, hanem a sikernek.

Egyszer apját baleset érte s azóta annak területét is megkapta minden gondjával együtt. Ebben a területben aztán tisztult a gaz, szaporodott a vad és orvvadász elkezdte, mert tudta, hogy a fiu nem tréfa.

Amikor apja felgyógyult, gazdája azt mondta: -Fiam, végezd el a szakiskolát, hogy elfoglalhasd apád helyét, ha kiöregedik. - És könyveket kapott, hogy tanulhasson.

A könyvek merev hallgatásba burkolodtak előtte, de aztán, amikor látták makacs szorgalmát, megszólaltak és lassan otthon lett a betűk sűrűjében is. Bizonyítványa kitűnő volt.

Hazatérése idején apja megint betegeskedett s így annak dolgát most már végleg átvette. Csakugy, mint régen, de az iskola után most már nyiltabb szemmel és még ismerősebben járta a csalikokat.

Apja nemsokára meghalt! Eltemette sírva, de zúgólódás nélkül, mert tudta, hogy az öreg fákat vagy a fejsze, vagy a vihar előbb-utóbb kiönti.

Igy aztán egyedül maradt, mert anyja már nem élt, testvérei meg szétszéledtek.

Öszre járt az idő, amikor gazdáját kísérgette az erdőn, ki szokatlanul hallgatagon járta a cserkész utakat. De azért a kiszemelt bikát meglötte.

Amikor az elcsendesedett koronás "urat" nézegettél, gazdája így szólt: Utóljára vadásztunk itt fiam! Derék ember lettél, légy boldog, mint ahogy megérdemled és szolgálj becsülettel új gazdádat, mert el kellett adnod az erdőt.

./.

A bucsuzásnál keményen megmarkolták egymás kezét, de a földre néztek, mert szemeik tulságosan csillogók lettek, amit röstel a férfi. Az új gazda hamarosan megérkezett. Egy jager féle ember is volt vele, aki otthonosan járt ki-be az öreg erdőbri lakásban és gazdájának sűrűn és hangosan azt mondta: -Igenis!

A fiatal vadórt nem igen vették észre és szarvasbakok után érdeklődtek. És, hogy mekkora területeket fognak kiirtani már az idén. Keserű lett a szája és tisztességtudóan megmondta, hogy mely erdőrészek jönnek vágás alá. Az új ur és a jagerféle összenéztek.

-Ne legyen arra gondja fiatalember... A lakáskulcsokat meg egy hónap múlva adja át az erdőész urnak és jöjjön be a bizonyítványáért - mondotta új gazdája élesen.

-Az erdőész ur régi hűséges emberem, sajnos magát kell elküldenem - tette aztán hozzá, amikor látta, hogy a vadór belesárgul a váratlan hírbe.

Aztán kocsira ültek és alig biccentve otthagyták öt gondolataival.

A hónap elszaladt. Első napokban értelmetlenül ödöngött az erdőn és a ház körül. Nem is tudta elhinni, hogy ott mindennek vége. Ott született és ha elgondolta, hogy az öreg ház ismerős zugai idegen lomokkal lesznek tele és más nyitja a repedezett ajtót - szinte elállt a lélegzete. Ilyenkor kezével a levegőbe suhintott, mintha meg akarna valakit ütni.

Egyszer azt álmodta, hogy bent járt az új urnál, aki azt mondta neki: -Maradj fiam a helyeden. Hiszen csak tréfáltam...

Másnap felöltözött ünneplőbe és bement gazdájához. A konyha felől ment be és csodálkozva látta, hogy az erdőész ur cipőt pucol... Vörösen ugrott fel, amikor meglátta a vadórt és ráripakodott: -Mit keresel itt? Takarodj a dolgozdra!

Miért tegezi őt ez az ember - gondolta - , de azért csendesen elmondta, hogy gazdájával akar beszélni.

-Más dolga van annak, nem illel a csavargókkal diskurálni.

Erre már elhagyta a békétüres.

-Csavargó az öregapja! Nem magához jöttem. Már-már öltre mentek, amikor kijött a zajra az új ur is.

-Micsoda láрма ez itt? - kérdezte.

Az erdőész ur csak a kezével mutatott a vadórra. Az ur szája széle elfehéredett.

-Takarodj! -

Amikor az ajtó bezárult utána, még hallotta: Piszok nép ez a nagyságos uram. Fegyvert fogott rám...

Nem is tudta hogy ért haza.

Miért?... Miért?... dörömbölt benne a kérdés.

Másnap aztán átadta az öreg ház kulcsait. Árendás szobát vett a faluban s a pár szuette holmi odakerült.

-o-o-o-o-

(folytatjuk)

A MAGYAR CSENDŐRÖK HÁLÁJA AZ USA-nak.

Augusztus hó utolsó hetében a Kersten féle parlamenti bizottság kihallgatásokat eszközölt Clevelandban. A bizottság előtt azok jelentkeztek kihallgatásra, akik 1945-1949-ig a magyar Népköztársaság kommunista uralma alatt éltek s így megpróbáltatásokban és szenvedésekben volt részük.

Ki kell emelnünk, hogy a magyar csendőr megtette a kötelességét itt is! A hívó szóra igen szép számmal jelentek meg csendőreink a bizottság előtt s ezáltal is siettek megkönnyíteni annak az államnak munkáját, mely befogadta őket s otthont, életet biztosított számukra Amerika földjén.

A bizottság kifejezésre juttatta, hogy a kihallgatottak értékes anyagot szolgáltatottak s jó szolgálatot tettek a közös ügynek, mely nem csupán Amerika ügye, hanem elsősorban a vasfüggöny mögött

szenvedő népek s Európa ügye!

Csendőreink kiállása példaként szolgálhat mindazok részére, akik inkább szeretnek beszélni, mint cselekedni. A csendőrök az emberiség és Hazájuk védelmében ismét bebizonyították, hogy méltók és érdemesek a megkülönböztetett megbecsülésre és bizalomra.

A kihallgatások során fellebbent a függöny 5 esztendő rettetéses szenvedéseiről, a magyar nép borzalmas kálváriájáról. Bizonyítást nyertek azok a tények, melyeket az emigrációban megjelenő magyar lapok már évek óta az egész világ elé tártak. Legyenek ezek a tények mindenkor lelki szemünk előtt s soha se felejtjük el ezeket illetékes helyeken hangoztatni, némaságra kényszerített magyar fajtánk védelmére s mielőbbi felszabadítása érdekében!

Lássuk mit kellett átszenvednie a magyar népnek és még ma is milyen szörnyű torturáción megy keresztül:

1./Ártatlan emberek tömegét akasztották fel, lötték agyon s verték nyomorékká, koldussá, valamint tüntettek el örökre "háborus bűnösség" és "népellenes bűncselekmények" címén. Ártatlan magyarok tizezreit hurcolták honi börtönökbe, internáló táborokba és oroszországi kényszermunka-táborokba, ahol a magyarság színe-java elpusztult vagy örökre megrokkant.

2./A magyar kormány képviselőjében működő hazaszállítási kormánybiztosok füt-fát és büntetlenséget ígérve a Nyugatra kimenekült kb. 1 millió magyarból közel 700.000 gyanútlan embert csaltak haza Magyarországra. Ezeket, mint "nyugatosokat" nemcsak politikai jogaiktól, hanem mindenüktől megfosztották, börtönbe, internáló táborokba és Oroszországba hurcolták s nagy részük elpusztult.

3./A hozott törvények nagy része a bolsevizmus és orosz érdekek szolgálatában állott, a rendeletekkel végrehajtották a szovjet kívánságokat, teljesen a bolsevizmusnak szolgáltatták ki a magyar népet.

A "Népbirósági Törvény" alapján ezeket és ezeket végeztették ki, kergettek a halálba, ennek alapján áll ma is a magyar GPU/AVO/. Ugyanilyen a "Köztársaság Védelme" c. törvény, melynek alapján deportálnak, internálnak, börtönbüntetésre ítélnék ma is becsületes magyar polgárokat, ártatlan embereket.

E törvény alapján hozták Mindszenti ellen is a népbirósági ítéletet.

4./A Szovjet brigantizmus szolgálatában állottak: a politikai rendőrség, a kommunista párthadsereg, az ÁVO, s egyéb terror alakulatok, melyek az Andrássy ut 60 sz. alatt (Budapesten) elsősorban, de az ország különböző városaiban, községeiben rejtett helyeken ütötték fel tanyájukat, gyilkosságokkal, állati megvetlenkedésekkel, a kínzások egész modern, borzalmas eszközeivel s különböző kényszer intézkedésekkel tartották és tartják ma is rettegésben az egész országot, a magyar népet.

5./Magyar asszonyok, lányok egész tömegét megbecstelenítették és megfertőzték. Ezren és ezren szegényekben a halálba menekültek.

6./Mindszenti József hercegreprimással az élen a magyar pap-ság ezreit hurcolták börtönökbe, internálótáborokba vagy gyilkolták meg őket egészen bestiális módon.

7./Scrra tiltották be a nem bolsevista lapokat, szigorú cenzura rendeleteket léptettek életbe és kitiltották az országból a külföldi sajtót.

8./Az osztályharc céltudatos és kiméletlen végrehajtás ával a magyar középosztályt magánem teljesen tönkrítették, nagy részét kiirtották s deportálták. Ez a pusztulás jutott osztályrészül a megbízható magyar gazda és iparos osztály tagjainak is, akik közül a legjobbak elvéreztek, tönkrerentek, koldusbotra jutottak. Ezek deportálásával a magyarságot szinte megtizedelték.

9./Magyarország gazdasági bolsevizálásának egyik fontos eseménye volt a háziingatlanok kisajátítása. Ürügy: "megszüntetni a volt

uralkodó osztályhoz tartozó emberek munka nélkül szerzett jövedelmét." A mezőgazdaság ingatlanok erőszakos beolvasztásával a mezőgazdasági termelőszövetkezetekbe /kolchosok/, valamint a mezőgazdasági begyűjtési rendelettel, mely a termények beszolgáltatandó mennyiségét állapította meg, csaknem teljesen kirabolták a magyar termelőket, a nemzet gazdasági erőforrásait.

10./Elrendelték az ország lakosságának totális ellenőrzését. A házfelügyelők, segédházfelügyelők és más házgondozó alkalmazottak szinte közalkalmazottak lettek s még mulasztásaikért is büntetőjogi felelősséggel tartoztak és tartoznak. Ezek a szovjet besúgók.

11./A bolsevista párt-sajtó, a munkás és paraszt levelezők a gyon hallgatják a valóságos helyzetet, pedig odahaza az üzemi és falusi denunciások, spiclik, kémek, politikai ügynökök véreskezű hadával némaságra kényszerítették a magyar népet, a vallás, gondolat és lelki ismereti szabadságot guzsbakötötték, felforgatták a társadalom rendjét, a család békéjét, szembeállították az apát fiával. A család tagjai, házszoomszédok lelkében a bizalmatlanság, a gyűlölet magvát igyekszik elhinteni. Elv, hogy mindenki gyanus, aki él! Elég egy névtelen feljelentés a legkegyetlenebb eljáráshoz.

12./Az ipar, kereskedelem és mezőgazdaság javainak nagy részét kiszolgáltatják az oroszoknak, míg a magyar nép éhezik, napról-napra pusztul a fajtánk.

13./Rendeletli uton megszüntették a m. kir. Csendőrséget, tagjait a kollektív felelőség elve alapján internálták, deportálták, igen sokat életfogytiglani börtönnel súlytottak, sőt kivégeztek!

Nagy vonásokban eseteltük csupán a magyarországi helyzetet, mely minden Szovjet által megszállt területen azonos. Nincsen ott emberi élet, gépaikatrészként, számként kezelik az embert, állati nivóra süllyesztik, hogy most a bolsevizmus mögé rejtett plámszláv világhatalmi célokat lépésről-lépésre cáltudatosan megvalósítsák. Minden államra sor kerül s Amerika sor körülheti el sorsát hirdetik a Szovjetben.

Biz nk abban, hogy Amerika már tisztán látja a helyzetet és megfelelő időben cselekszik is és a rabnépeket felszabadítja! A magyar nép felszabadulását Amerikától várja!

Clevelandi tudósító.

-o-o-o-o-

HOVÁ TŰNETEK?...

Piros-fehér-zöld, drága magyar föld;
Szép alföldi táj, legelésző nyáj,
Egy szénás szeker, hófehér konyér,
Tárogató szó, kélő messzeség.

Budapesti éj, fényes Dunapart,
Kévéházi zaj, cigány muzsika,
Csendes kis faluk hívó harangja,
Kösziklás hegyek zugó patakja.

Templomba menő honvéd századok,
Ürködve portyázó csendő járatak,
Magyarul csevegő istelés gyermekek,
Hová tűnetek, hová letűnetek?...

Piros-fehér-zöldün sarló kalapács,
Drága magyar földün szovjet katonák,
Szép alföldi tájon sötét follogok,
Mindenfelé már csak Ávus fogáimegek.

Vasuti kocsin a szénás szelér,
 Hadiszármány lett a hófehér kenyér,
 Tárogató szőbert átvágott torok jár,
 Kéklő messzeségből hangzik a zokogás.

Budapesti éjben megalázott lány,
 Fényes Dunapart csak egy romhalmaz már,
 Elnémult a zaj, a cigány muzsika,
 Csendes kis faluknak a hívó harangja.

Kösziklás hegyek zugó patakjába,
 Sebesült honvéd dölt utolsó álmába,
 Véres kakastoll tapad halott csendőr archoz,
 Mert becsületben élt, becsülettel harcolt.

Térdénállva kérünk Mindenható Isten,
 Szabadítsd fel népünk, erősítsd meg hitben.
 Tedd magadévé nemzeti imrát,
 Hiszek egy Istenben, hiszek egy Hazában.

Páris, 1954. VI. 23.

-.-

-o-o-o-o-

M.J.

AHCGYAN MI LATJUK.

A francia nemzetgyűlés augusztus 30-án tartott ülésén az európai Védelmi Szövetséghez (E.V.Sz.) való csatlakozás további tárgyalását elutasította és ezzel a szégyenteljes határozatával az európai civilizáció megmentésének eszméjét - mely egyébként francia agyban született meg - elárulta.

Kik voltak az E.V.Sz. hőhérai? A francia K.P. nemzetgyűlési képviselő tagjai, mint a Szovjet parancsainak vak követői. A polgári pártok képviselői közül ugyanis 264 az E.V.Sz. további tárgyalása, illetve az ahhoz való csatlakozás mellett foglalt állást s csak 224 képviselő szavazott az ellen. (A sovinsztárnak elég volt a német "mumus"-t felemlíteni!) A szégyenteljes döntést tehát tulajdonképpen a 95 kommunista képviselő hozta, akiknek Moszkva utasítására - Wisinszky váratlanul Párisba érkezett ugyanis - meg kellett akadályozni azt, hogy Nyugateurópa nemzeti katonai szövetségre lépjenek a kulturájukat, létüket is keletről fenyegető bolsevista veszély ellen. Ez a tragikus eredménye annak, ha a keleti metéllyel fertőzött kommunista tömörülést politikai pártnak ismerik el és, mint illyent kezelik. Régóta bebizonyosodott ugyanis már, hogy a kommunista párt tagjai nem mások, mint egy idegen hatalom fizetett ügynökei, akik annak megbízásából és utasításai szerint működnék. Ezt a mindent megsemmisíteni akaró veszedelmet a magyar nemzet már 33 évvel ezelőtt felismerte, mert annak elhárítására megalkotta az 1921. évi III. t.c.-t. (Hogy másként történt, nem rajtunk mulott.)

Most aztán ugye Amerika, mint Nyugateurópa vezetői azon fáradoznak, hogy legalább megmentsek a veszett fejse nyolét. Amerikai felfogás szerint - amellyel Anglia is majdnem teljesen egyetért - ez csak úgy lesz elérhető, ha elismerik Nyugatnémetország teljesjogu önállóságát, felveszik a Nemzetek Szövetségébe és követezkzőképen felállítják a német hadserget. A szeptember 28-án Londonban megkezdődött kilenc hatalmi értekezletnek kellene fornába foglalni az előbb említett célok megvalósítását. Lapzártakor még tart a konferencia s az eddigi tudósítások szerint kedvezően haladnak a tárgyalások.

Ázsia szabad népei alaposan lefőzték Nyugateurópa több "felvilágosult" országát, mert szeptember hó 8-án a Filippi szigetek fővárosában, Manillában rövid tanácskozás után megalkották Délkelet-ázsia nemzeteinek védelmi szövetségét. E katonai jellegű szövetségés célja: Ázsia nagy részét a kommunista országok ellen megvédeni, illetve annak tovább terjedését megakadályozni. Illetékes európai politikusok tanulhatnak az általuk gyakran lenézett kollegáitól.

-o-o-o-o-

HOZZÁSZÓLÁST KÉRÜNK!

E rovatunkra beérkezett hozzászólást az alábbiakban, teljes egészében közöljük:

1./A vadász kalapot - tollforgóval együtt, 2./a szuronyos puska-t és kardot, 3./a bilincs és füzőláncot lakatokkal együtt, 4./ az ujjas vállgallért, a jelsip-zsinort, a kapcarongyot és 5./a járörtáskát véglegesen törölni kell.

Indokok: Az 1-3. pontokban felsoroltak a pandur korszak utáni betyárvilág felszámolására és az akkori időkben kitűnően megfeleltek. A világ azóta már sokat fejlődött és változott. Ezt talán felesleges is részletesen indokolnom, mert a mai kor embere, de különösen a magyar csendőrség volt tagjai tisztába vannak e kérdéssel. Sőt azt is megállapíthatjuk, hogy a felsorolt tárgyak és dolgok a mi működésünk utolsó évtizedében is már idejüket multák. Ujból való rendszerezésük visszafejlődésre mutatna, mely nemcsak a csendőrség, hanem Nemzetünk szégyene is volna.

A 4.-ik pontban irt ujjas vállgallér sok anyagot igényelt, sok pénzbe került s nehéz ruhadarab volt. Eső ellen nem védett, mert azt magába szívta. Az előirt viselési módja pedig kínosan terhes volt. A szolgálati sipot sokkal egyszerűbben viselheti, illetve magával viheti a járőr, mint a multbani nagy sallangos zsinoron. Cifraságokra és pávatollakra nincs szükség. A kapcarongyról is rátérni lehet a harisnya viselésre.

Az 5.-ik pontban irt járörtáska viselése sem korszerű és tör-lendő.

Az 1-5. pontokban felsoroltak helyett a következő felszerelést és ruházatot tartom korszerűnek és rendszerezhetőnek:

1. Vadász-kalap helyett tányérsapkát, téli és nyári anyagból, de tolldíszítés nélkül.

2. Szuronyos puska helyett egy komoly rendes pisztolyt és egy nem feltűnően viselt rövid gummibotot.

3. Bilincslánc helyett modern patentzáros karperecszörű bi-lincs. A füzőlánc helyett a füzőzsinor elégséges.

4. Az ujjas vállgallér helyett jó anyagu vízhatlan esőkabátot, amelynek viselési és hordási módjait nem kell szabályozni.

5. Járörtáska helyett egy térképtáskaszzerű irománytáska elég-séges. 6. Egy pár nyári, egy pár téli, egy pár gummi csizma elégséges a téli és esős időszakokra. Nyári időszakra 2 pár cipőt.

7. A ruházat színe és anyaga maradhat a régi és úgy a posztó, mint a szövot. A zubbony és köpeny nyaka azonban kihajtott legyen. Télon a köpenyhez sálkendő legyen viselhető. A téli csizma viselés-hez a gyalogos csendőr részére is csizmanadrágot kell rendszerezsi-teni.

8. Az ing színe lehet khaki, szürke vagy drapp és hasonló szí-nő nyakkendővel, de ellentétes színben az inggal legyen viselhető. Az ing szabása és anyaga olyan legyen, hogy nagy melegben, helyi szolgál-tában zubbony nélkül is lehessen abban szolgálatot teljesíteni. A mellrészen két oldalt megfelelő nagyságu legombolható zsebek is legyenek az ingen. Nagy melegben nyakkendő nélkül, kigombolt nyakkal is viselhető legyen.

9. Kimonó öltözetnél a fekete nadrág a régi formájában to-vábbra is rendszerezendő. A velt társasági sapka helyett szintén tányérsapka legyen rendszerezítve. Ennél az öltözetnél a fehér ing viselését is meg kell engedni, de azt nem kövelezővé tenni.

10. Az összes csendőr egyének részére meg kell engedni szolgál-ton kívül a saját polgári ruha viselését.

11. Az alsó és felső ruházat kiszabását nehéz előre meghatározni, mert ez függő viszonyban van az ország gazdasági helyzetével. A minél tökéletesebb ellátásra kell törekedni.

12. A csendőr részére kiadott ruházat képezzé tulajdonát és azt

még selejt formájában sem szabad tőle visszakövetelni. Kivételt képez az, ha a csendőrt eltávolítják. Az eltávolított csendőr a viselési időn belüli ruházatát, ármegtérítés ellenében köteles beszolgáltatni.

13. A lakott területen portyázó, vagy más szolgálatot teljesítő csendőrnek táskaelölmet magával vinni tilos. A szolgálatban lévő járőr ilyen helyeken étkezők emberhez illő módon vendéglőben. Sok gyomorbetegséget megelőzünk ezzel. A vezénylési pótdíjnak rendfokozatra tekintet nélkül olyan kiszabatonak kell lennie, hogy az a mindenkori viszonyhoz mérten a vendéglőben való étkezés esetén is annak költségeit fedezze.

14. Minden csendőrnek kell rendszeresíteni egy kis Liliputy pisztolyt is szolgálaton kívül, zsebben való rejtett viselésre. Az ezzel való visszaélést legszigorúbban kell büntetni.

A szuronyos puskára még van mondanivalóm. Amióta a csendőrség intézményét megszüntették, 9 év telt el, amely idő alatt ugy Magyarországon, mint szerbe a világon a sajtó és a szónokok nagy része nem tud más rosszat mondani Magyarországról és annak multbani rendszeréről, hogy azt párhuzamba ne hozná a csendőr szuronyokkal. Még az antikommunista politikusok is emlegetik azokat, amikor a régi választásokról beszélnek, vagy írnak.

Egy másik esettel kapcsolatba is állandóan a csendőr szuronyokról beszélnek: A hátralékos adók behajtásának emlékeit sem a végrehajtó említésével beszélük, vagy írják le, hanem hogy szuronyos csendőrök hajtották be az adót. Vagy amikor egy 60 éves öreg mama kirázta az ablakon keresztül a járó-kelőkre a porrongyot és a kihágásért nem fizette ki a pénzbüntetést, akkor elővezetését rondelte el a főszolgabíró hivatal és az öreg mamát két szuronyos csendőr kísérte be. Senkinek eszébe se jut bárki mászt okolni az ilyesmiért, mint a szuronyos puskás csendőr-járőrt.

Az előbb említetteken kívül még arra is rá kell mutatnom, hogy a szuronyos puská nem segítette elő a csendőr helyzetét szolgálatában, hanem kimondottan hátráltatta. Sokszor előfordult, hogy valakit megbilincselni kellett. A megbilincselendő személy nem támadott, passzív ellentállást fejtett ki és nem engedte magát megbilincselni. A jv. "kés"-ben tartotta a szuronyos puskát, de az nem sokat ért, mert az elfogott személy tudta, hogy nem használja ellene, mert nem támad, hanem csak védekezik. A jt. pedig a saját puskájától, mert azt karjára akasztva kellett tartani, egy kézzel képtelen volt a megbilincselendő személy kezére rátenni a bilincset, mert kezeit visszahúzta. A pisztolyos csendőrnek mindkét keze szabad s így sokkal nagyobb a lehetősége a passzív ellenálló megbilincselésére.

Hozzászólásomat igyekeztem a multban szerzett tapasztalataim alapján összcállítani, de meg tízedik éves emigrációs életemben több országban megfordultam és mindig figyelemmel kísértém és kísérem is a közbiztonsági szolgálatot teljesítők felszerelését, öltözetét és lehetőleg a működését is. Ezért azt is írhatom, hogy hozzászólásomat kétirányú tapasztalat alapján állítottam össze.

S.M. v.törm. Canada.

-o-o-o-o-

CSENDŐR KARÁCSONYI AKCIO.

Multévi karácsonyi akciónkat megismételni óhajtjuk ezidén is és ennek megvalósíthatása végett azon Bajtársaink segítségét kérjük, akiket Isten megadta a lehetőséget arra, hogy mások támogatására nem szorulnak.

Sajnos, hogy a szükségét szenvedők s így a segítségére érdemesek száma nem csökken, hanem inkább szaporodik a mi csendőr nagy családunkban is. Ezenkívül az innsbrucki és a volt lindenbergi magyar iskolákban tanuló magyar gyermekelnek és ifjaknak természetesen elsősorban a csendőr eszméit is szeretnénk az ezévi ka-

rácsonyi ünnepek alkalmával egy kis örömet szerezni. Az előbbi iskolában három és az utóbbiban kilenc csendőr gyermek tanul.

Bajtársak! Karácsony a szeretet ünnepe. Segítetek örömet szerezni azoknak, akiknek másként kevés öröm jut osztályrészül. Nem gondolnánk, hogy ez alkalomból bárki is elzárkóznék a rá zorulok megsegítésétől, aki segíteni képes. Aki pedig jó szívvvel ad, annak visszaadja Isten adományát sokszorozottan.

Adományokat: pénz, ruha, élelmiszer (az utóbbiakat vámentesítve) a B.L. szerkesztősége címére kérjük "Csendőr-Karácsony" megjelöléssel. A szerkesztőség az ide beérkezetteket az illetékesekhez továbbítja. A magyar iskolákban tanuló gyermekek részére szánt küldemények közvetlenül irányíthatók a két iskola következő címére: Direktion Ungarische Gimnasium, Innsbruck, Sill Gasse 10, Austria és Direktion Ungarische Gimnasium, Bauschlott-Schloss, Krs. Pforzheim, Deutschland.

Minden adományt e lap hasábjain nyilvánosan és köszönettel nyugtázunk. Ezenkívül összefoglaltan beszámolunk majd a csendőr karácsonyi akció eredményéről, miért is kérjük azon csoportjainkat, amelyek közvetlenül is eszközölnék karácsonykor megsegítést, közöljék azt a szerkesztőséggel.

Adományokat f.évi december hó 15-ig kérjük eljuttatni és a közvetlen segítséget eszközölő csoportjaink tudósítását f.évi december hó 31-ig kérjük ide megküldeni.

-o-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

" A Guardians of Liberty Antikommunista Világszövetség (Szabadság Örei)-huszonkét Vasfüggöny mögötti nemzetiséget összefogó és képviselő szervezet- szeptemberi, rendes havi gyűlésén ünnepélyes keretek között adta át a magyar SZABO ISTVÁN elnöknek a szövetség főtitkára, dr. KISS MARGIT közösségünk szép jelvényét. Szabó István meghatottan fejezte ki köszönőtet a személyét ért megtiszteltetésért és a következőket mondotta: "Büszkén fogom viselni a Csendőr Bajtársi Közösség nemzeti színeinkben pompázó, Szt. István koronájával ékesített jelvényét, mely a magyar csendőrséget, mint a nemzeti becsület, a hazaszeretet és a kötelességtudás megtestesülését jelképezi. Ezt a nemes Testületet a bitorló kommunista kormánnyal megsemmisítette, számos tagját bitófára küldte, mert nem akartak a bolsevizmus zsoldosai lenni. A megmaradt rész pedig hazátlanul, szétszórva a világ minden táján, kétség és remény között várja édes szülőhazánk feltámadását. Szentül hisszük, hogy ez elkövetkezik s akkor majd a magyar Csendőrség visszafoglalja régi helyét és újból öröködi a közbiztonság felett a Kárpátoktól az Adriáig!"

A főtitkár jó pár éve kapcsolatban áll a menekült magyar csendőr Testülettel és 1945.-46-ban az egyik csendőr családi tábornak itt Austriában orvosa volt. (Szerk.)

BÁLDY PAL öreg. bajtársnak nyilvánosan is megköszönjük nagyobb összegű adományát, melyet a Központi Segély Alapunkra juttatott. Költése szerint fogjuk azt felhasználni, fele összegét a legjobban rászoruló tiszti, a másik felét pedig legénységi állományú bajtársunk részére.

SZIRKOVSKY PÁL örm. bajtársunkat üdvözljük ismételtén, aki 82 éves kora dacára hetente keresi fel detroiti csoportunk vezetőjét, mert ma is csendőrnek érzi magát s a csendőr összetartozandóság éjelését a hontalanságban is szükségesnek tartja. Emellett nem felejtkezik meg a B.L.-ről sem, amelyet a közelmúltban nagyobb összeggel támogatott. Tartsa őt meg az isten még nagyon hosszú ideig jó erőben. Ezuton köszönjük és nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a B.L.-re.

és egészségben, magatartása legyen követendő példa.

NÉMETH ISTVÁN örm. Franciaország. Bajtársunk felesége f. évi szeptember hó 1-én egészséges fiú-gyermeknek adott életet, ki a kesztségekben István nevet nyert. Régi vágyuk teljesült a szülőknek: fiuk megszületésével, mert Isten több évi házasságukat csak most jutalmazta meg gyermek áldással. Kívánunk jó egészséget és minden jót Mindnyájuknak. Istvánkát pedig neveljék olyan jó nagyarnak, mint amelyen becsületet jó magyarok ök maguk.

Ujabb béke-kölcson jögyzését rendezte el a hazai kommunista kormány. Anna dacára, hogy Hazánkban ezévben az árvíz is pusztított és az élet nivó fokozatosan súlyos, a millió pengővel többlet kell jegyeznie Testvéreinknek. A tisztviselő és a munkás havi bevételének 75%-t kötelese jegyezni. Az utolsó is kiszipolyozták a kommunisták az otthoniak zsebéből, mert nem renélik megtörni azt a passzív ellentállást, amely a kormányzat ellen nem gyengül, hanem fokozatosan erősbbödik. Reméljük, hogy ezt az újabb béke-kölcson Rákosiék már nem tudják az Oroszország részére gyártandó hadieszközök előállítására felhasználni.

Nyiregyháza és Nagykároly között f. évi augusztus hó elején megkötöttek új tőkével vezetőknek a föld adó fektetését. Ez a kábel párhuzamosan halad Nagykálló-Köllösenjén-Nyirbátor-Nyirvasvár és Vállalaj közötti állami uttal és Nagykárolynál a bucaresti tőkével vezetékhez csatlakozik.

Az osztrák belügyminiszterium statisztikát állított össze az orosz megszálló katonák által az elmúlt 9 év alatt megbecstelenített asszonyokról. A bejelentett megbecstelenítések száma 28.493, melyben nincsenek benne azok, akik ezt a szegényület nem jelentették. A megbecstelenített nők életkora 9-84 között változik.

GRUENTHER tábornok, a NATO főparancsnoka kijelentette, hogy ma a NATO elég erős ahhoz, hogy biztosított adjon egy elhamarkodott és elszámított háborus kezdenéyzés ellen.

SYNGMAN RHEE, Dél-Korea 79 éves elnöke az USA-ban nemrég történt látogatása alkalmával kihangsúlyozta, hogy a háboru elkerülhetetlen és minél később tör ki, annál véresebb lesz.

Az USA és JAPAN között kötött kölcsönös védelmi és megsegítési egyezmény, annak ratifikálása után, f. évi április hó 28-án érvénybe lépett.

Az USA és PAKISTAN között létrejött hasonló egyezmény, annak aláírása napján, f. évi május 19-én érvénybe lépett.

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T. ABSENDER, ADRESSE: C I N:
B. L. SZERKESZTŐSÉGE. B R E G E N Z. Lager Vorhloster, Baracke 2.

DRUCKSACHE.
PRINTED MATTER.
PERIODIQUE.

An Herrn
Mr.
Ver.

Dr. BELA REKTOR
376 EDDY RD.
CLEVELAND, Ohio
U.S.A.

